

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2287/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (Karsai Dániel Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Frank Evelyn) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és annak a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzésére és a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.635.793/2023/4. számú végzésére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését kérte az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó (édesanya) külföldön (New Yorkban) töltött élettársi kapcsolatából 2021-ben gyermeke született. Családlátogatás céljából az indítványozó 2022. december 1-jén utazott Magyarországra, a gyermek édesapja (aki amerikai-kanadai kettős állampolgár) nem járult hozzá ahhoz, hogy a gyermek végleg Magyarországon maradjon. Mivel az indítványozó — az édesapa kérésével ellentétben — a gyermeket nem vitte vissza New Yorkba, az apa 2023. május 30-án New York Állam Családjogi Bíróságán kérte a szülői felügyeleti jog gyakorlásának rendezését. New York Állam Családjogi Bírósága elrendelte, hogy az indítványozó azonnal vigye vissza a gyermeket New Yorkba, tekintettel arra, hogy az a gyermek szokásos tartózkodási helye. Mivel az indítványozó e visszaviteli kötelezettségét nem teljesítette, az amerikai bíróság 2023. augusztus 10-én kelt ítéletében az apa kizárólagos jogi és fizikai felügyeleti jogát állapította meg a gyermek felett. Az ítélet utalást tartalmaz arra,

hogy azt a gyermek ügyvédjének beleegyezésével, az anya szándékos mulasztása miatt adták ki.

- [3] Az édesapa 2023. augusztus 24-én a Pesti Központi Kerületi Bíróságon kezdeményezte a Magyarországon jogellenesen visszatartott gyermek visszavitele iránti nemperes eljárást.
- [4] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. szeptember 19-én kelt, 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzésében kötelezte az indítványozót, hogy 2023. október 10-ig vigye vissza szokásos tartózkodási helyére, New York Állam területére. Ennek elmulasztása esetére pedig elrendelte, hogy 2023. október 17-én adja át a gyermeket úti és személyi okmányaival az apa meghatalmazottjának hivatali helyiségében. A Pesti Központi Kerületi Bíróság vizsgálata és abból folyó következtetései alapvetően két pontra terjedtek ki: egyrészt a gyermek elvitelének jogellenessége kérdésére [a Gyermekek Jogellenes Külföldre Vitelének Polgári Jogi Vonatkozásairól szóló, Hágában 1980. évi október 25. napján kelt szerződés (kihirdette: 1986. évi 14. törvényerejű rendelet; a továbbiakban: Hágai Egyezmény) szerint]; másrészt a Hágai Egyezmény 13. cikk (1) bekezdése szerinti „kimentési okok” fennállásának megítélésére.
- [5] A Pesti Központi Kerületi Bíróság végzésében mindenképp előtt utalt arra, hogy — figyelemmel a Hágai Egyezmény 19. cikkében foglaltakra — a gyermek visszavitele tárgyában született döntés nem érinti érdemben a szülői felügyeleti jog gyakorlását.
- [6] A bíróság megállapította, hogy mivel a felek a gyermek feletti szülői felügyeleti jogot — az anya Magyarországra való jövelele előtt — együtt gyakorolták, a tartózkodás tárgyában is együtt, egybehangzóan kellett (volna) megállapodniuk. Az anya az eljárás során nem tudta bizonyítani, hogy az apa (akár szóban, akár írásban) hozzájárult volna ahhoz, hogy a gyermeket Magyarországon visszatartsák. Mindezek alapján a Pesti Központi Kerületi bíróság megállapította, hogy a gyermek Magyarországon való visszatartása jogellenes (a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzésének [128] indokolási pontja). Ezt követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a Hágai Egyezmény 13. cikke szerinti „kimentési okokat” illetően megállapította, hogy nem talált olyan okot, amely a gyermek közvetlen veszélyeztettségét alátámasztotta volna, és amely alapján a visszavitele megtagadható lenne. Ezzel összefüggésben értékelte a bíróság a gyermek életkorát, azt, hogy milyen hatással bír rá nézve a környezetváltozás, valamint az apa alkohol fogyasztását (Indokolás [139]-[142]). Indokolásában külön hangsúlyozta a bíróság, hogy a visszavétel nem jár együtt automatikusan a gondozó szülő és a gyermek elszakításával, csak a visszavételről szóló jogerős döntés végrehajtásának megtagadása esetén köteles az indítványozó a másik fél részére átadni a gyermeket (Indokolás [143]).
- [7] Végül a Pesti Központi Kerületi Bíróság számot adott arról, hogy miért mellőzte igazságügyi pszichológus szakértő kirendelését abból a célból, hogy a felek között több hónapon keresztül zajló írásos üzenetváltások során az apa által tett

nyilatkozatok tartalmát vizsgálja meg és állapítsa meg a kiskorú gyermek biztonságos, megnyugtató környezetbe kerülne-e vissza szokásos tartózkodási helyén. A bíróság érvelése szerint ezen bizonyításnak azért nem volt helye, mert a nemperes eljárásban nem a szülő nevelői alkalmasságát kellett vizsgálnia és nem hozhat döntést a szülői felügyeleti jog tárgyában. A bíróság döntése nem arra kötelezi ugyanis az anyát, hogy költözzön vissza az indítványozóhoz, hanem arra irányul a kötelezés, hogy személyesen vigye vissza a gyermeket szokásos tartózkodási helyére, vagyis New York Államba.

- [8] A kérelmezett édesanya fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.635.793/2023/4. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzését a gyermek átadási időpontjának és helyének pontosításával helyben hagyta. A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság lefolytatta a szükséges bizonyítást, amelyre alapozottan helyesen állapította meg a tényállást, így tehát érdemben helyes és a jogszabályoknak is megfelelő döntést hozott. Bizonyítottnak találta a Fővárosi Törvényszék, hogy az apa sem előzetesen, sem utólag nem járult hozzá a gyermek szokásos tartózkodási helyének megváltoztatásához, a repülőjegyek megvásárlásakor sem tudhatott arról, hogy az anya véglegesen, a hazaköltözés szándékával utazik a gyermekkel Magyarországra. Nyomatékkal értékelte azt is — a Pesti Központi Kerületi Bírósággal egyezően — a Fővárosi Törvényszék, hogy az anya az amerikai bíróság visszatérésre kötelező döntését követően megígérte, hogy a gyermeket visszaviszi New Yorkba (lásd a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzésének [24] indokolási pontját, valamint a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.635.793/2023/4. számú végzésének [58] indokolási pontját). A Hágai Egyezmény 13. cikk *b)* pontjában foglaltakra tekintettel nem azonosított olyan körülményt, amely a gyermeknek — visszavitel esetén — testi vagy lelki károsodást okozna, vagy bármilyen más módon elviselhetetlen helyzetet teremtené a számára. A bizonyítás mellőzésével egyetértve és az anya által állított, a gyermeket fenyegető veszéllyel kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék hangsúlyozta, hogy az anya New York Államban nem fordult a gyermekvédelmi hatóságokhoz, hogy jelezze a gyermek fenyegetettségét. Végül a Fővárosi Törvényszék is hangsúlyozta, hogy a gyermeket nem az apához, hanem New York Államba kell visszavinni.
- [9] A Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék jogerős döntését hatályában fenntartotta. A Kúria az indítványozó által, a felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértésekkel összefüggésben kifejtette, hogy a kérelem a megjelölt jogszabálysértések körülírása mellett nem tartalmazza a megsértett jogszabályhely megjelölését, amelynek hiányában nem vizsgálhatta a bizonyítás eredményének mérlegelését (lásd: a Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzésének [44]-[46] indokolási pontjait). A Hágai Egyezmény 13. cikk *b)* pontja szerinti vizsgálat szempontjából pedig arra a következtetésre jutott, hogy a gyermek

visszavételének megtagadásához nem fogadható el az indítványozó azon hivatkozása, hogy a szokásos tartózkodási hely szerinti államban nem tud munkát vállalni, vagy egyéb módon van nehéz helyzetben. Főszabály szerint a szülő — a gyermek jogellenes elvitelével vagy visszatartásával — nem hozhat létre olyan helyzetet, amely potenciálisan káros lehet a gyermekre, és aztán nem hivatkozhat arra, hogy megállapítsa a gyermekkel szembeni súlyos kockázat fennállását.

- [10] Az ügyben az önkéntes teljesítés megtagadása miatt később végrehajtási eljárás indult.
- [11] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XVI. cikkének sérelmével összefüggésben kifejtette, hogy az ilyen típusú ügyekben a bíróságoknak vizsgálniuk kell, hogy a visszavétel a gyermek érdekében áll-e és azt is, hogy nem eredményez-e testi vagy lelki károsodást, ennek elmaradása — az indítvány szerint — a gyermek legfőbb érdekének semmibe vételét jelenti.
- [12] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állítva arra hivatkozott, hogy az ügyében eljáró bíróságok nem vizsgálták kellő alaposággal és körültekintéssel, hogy a gyermek visszavitele milyen pszichés vagy testi következményekkel járhat – ezáltal tévesen mérlegelték a Hágai Egyezmény 13. Cikk *b*) pontja szerinti feltételeket –, és ezzel kapcsolatban nem került sor szakértő kirendelésére sem. A bizonyítás hiányossága (pszichológus szakértő kirendelésének hiánya) a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vezetett [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [13] Az indítványozó emellett számos problémára és eljárási szabálysértésre hivatkozott annak alátámasztásaképpen, hogy az eljárás „tiszteségtelen” volt: az elsőfokú eljárás során a kérelmező kérelmét az első meghallgatáson kapta meg, így védekezését nem tudta megfelelően kialakítani; az idézést hivatalos úton csak három nappal az elsőfokú tárgyalás után kapta meg (a tárgyalásról a jogi képviselő útján szerzett tudomást); a jogerős másodfokú végzést annak meghozatala után 36 nappal kapta meg, ami a felülvizsgálati kérelem megfogalmazására nézve jelentett hátrányt. Összességében ezen sérelmek miatt jelentős hátrányba került a kérelmező apához képest, nem voltak egyenlő esélyeik az eljárás során.
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [15] 3.1. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben érkezett: a Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2024. március 13-án vette át, a panaszt pedig 2024. május 9-én, vagyis határidőben nyújtották be. Az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és a folyamatban volt nemperes eljárás kérelmezettjeként érintettnek minősül. A jogi képviselő meghatalmazását csatolták.

- [16] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit részben teljesíti a következők szerint: *a)* tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó szerint a gyermek visszavételét alaptörvény-ellenesen lefolytatott eljárásban rendelték el); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést (a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.635.793/2023/4. számú végzésére, valamint a Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzése); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [Alaptörvény XVI. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.I.21.268/2023/15. számú végzése alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.Pk.500.228/2023/40. számú végzésére és a Fővárosi Törvényszék 50.Pkf.635.793/2023/4. számú végzésére kiterjedő hatállyal.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XVI. cikkének sérelmét állította ugyan, de nem terjesztett elő érdemi indokolást arra nézve, hogy az ügyében született bírói döntések miért és mennyiben sértik ezt az alaptörvényi rendelkezést. Azt állította ezzel összefüggésben, hogy a gyermek visszavitele során nem érvényesül a legfőbb érdeke.
- [18] A határozott kérelem Abtv.-beli követelménye ugyanakkor magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [19] Az indítvány érdemi elbírálását az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének állítása és alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; lásd legutóbb: 3370/2024. (X. 8.) AB végzés, Indokolás [26]-[27]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XVI. cikke tekintetében az indítvány nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában

foglalt követelményét, vagyis az indítvány nem tartalmaz érdemi indokolást, így érdemi elbírálására nincs lehetőség.

- [21] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [22] 3.2.1. Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően {a gyermek jogellenes külföldre vitele tárgyában folytatott eljárások tekintetében lásd például: 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat; 3068/2020. (III. 9.) AB határozat és összefoglalóan lásd: 3005/2023. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [25]-[34]}. Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [23] 3.2.2. Ami a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését illeti, mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [24] A jelen ügyben eljáró bíróságok indokolásukban az indítványozónak az alkotmányjogi panaszban is megismételt felvetéseire reagáltak, kifogásait megvizsgálták, és ennek fényében részletesen bemutatták, miért volt a kérelmezett édesanya (az indítványozó) cselekménye jogellenes, illetve azt is, hogy milyen indokok mentén nem látták alkalmazhatónak a Hágai Egyezmény 13. Cikk b) pontjában rögzített kivételszabályt.

- [25] Az indítványozónak a bizonyítási eljárást és a bírói döntés érdemét érintő felvetéseivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőkre utal. Egy, a jelen ügyhöz hasonló, korábbi ügy kapcsán, amelyben azt sérelmezték, hogy a bíróságok nem folytattak le a lehető legszélesebb körű bizonyítást, az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a bíróságok a szabad bizonyítás elve alapján járnak el, és a bíróságok „mérlegelési jogkörébe – bizonyítandó tények, bizonyítási eszközök igénybevétele – tartozó döntések” felülbírálatára az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége {3290/2019. (XI. 5.) AB végzés, Indokolás [17]}. Továbbá az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményéből a bíróságoknak az a kötelezettsége fakad, hogy a gyermek érdekeit a lehető legszélesebb körben tárják fel és ehhez a gyermek jogellenes elvitele ügyében folytatott eljárásban az összes lehetséges, a felek által felajánlott bizonyítási eszközt igénybe vegyék annak érdekében, hogy a kiskorú gyermek kiemelten védett érdekeit nyilvánvalóan és egyértelműen megállapíthatóvá tegye a bíróság számára” {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [39]}. Mindazonáltal „a tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében az alkotmányossági vizsgálat csak arra korlátozódik, hogy a bizonyítási kötelezettségüknek a bíróságok eleget tettek-e, azt azonban nem vizsgálja az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy nem jár el negyedfokú bíróságként –, hogy a levont következtetések szakjogilag helyesek-e” {3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság a fent idézett döntések alapján – összhangban a hasonló tárgyú 3390/2019. (XII. 19.) AB végzéssel és 3155/2021. (IV. 22.) AB végzéssel – ebben az ügyben sem juthat más következtetésre, mint arra, hogy az indítványozó által felvetett bizonyítási kérdést illetően nincs lehetősége az egyébként megindokolt bírósági döntések felülbírálatára. A bíróság részletesen megvizsgálta a szokásos tartózkodási hely és az elvitel jogellenességének a kérdését, valamint a Hágai Egyezmény 13. Cikk *b*) pontjába foglaltakkal is kifejezetten foglalkozott. Megjelölte, hogy milyen bizonyítékokra alapította következtetéseit, és megindokolta azt is, hogy egyes bizonyítékokat miért nem tudott döntése alapjául elfogadni, illetve, hogy miért nem tartotta szükségesnek szakértő kirendelését.
- [27] Önmagában amiatt, mert az eljárás egyik résztvevője szerint a bíróságok téves következtetést vontak le, nem merül fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének a gyanúja. Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak tartja, nem tekinthető a megjelölt alapvető jogok követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [28] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság az eléje tárt ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.

[29] 4. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában, valamint 29. §-ban írt befogadási kritériumokat, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2024. december 10.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró